

НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ ФАКУЛТЕТА ПОЛИТИЧКИХ НАУКА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

На основу члана 73. Закона о научноистраживачкој делатности („Службени гласник РС“, број 110/05, 50/06-испр., 18/10. и 112/15.) и члана 14. Правилника о поступку и начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача („Службени гласник РС“, број 24/16.) Наставно-научно веће Факултета политичких наука је на седници одржаној 5.7.2018. године донело одлуку да формира комисију која ће размотрити **захтев за избор у звање научног сарадника** у научној области Културолошке науке и комуникација, ужа научна област Комуникологија кандидаткиње **др Данке Нинковић Славнић**. Комисију чине проф. др Сњежана Миливојевић, редовна професорка Универзитета у Београду, Факултета политичких наука, доц. др Ана Милојевић, доценткиња Универзитета у Београду, Факултета политичких наука и доц. др Јелена Клеут, доценткиња Универзитет у Новом Саду, Филозофског факултета.

Након увида у документацију коју је кандидаткиња доставила, у складу са чланом 81. Закона о научноистраживачкој делатности („Службени гласник РС“, број 110/05, 50/06-испр., 18/10. и 112/15.) и чланом 15. Правилника о поступку и начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача („Службени гласник РС“, број 24/16.) комисија подноси следећи

ИЗВЕШТАЈ

1. Биографски подаци

Данка Нинковић Славнић је рођена 1974. године у Ужицу. После завршене Средње педагошке школе, завршила је основне студије на Факултету политичких наука, смер новинарство и комуникологија са просечном оценом 9,03. Дипломски рад под називом „Политички плакат као средство комуникације“ веома успешно је одбранила под менторством професора др Мирољуба Радојковића.

На истом факултету је 2009. године завршила магистарске студије са просечном оценом 10 и магистарском тезом „Медијска репрезентација и групни идентитети“ под менторством професорке др Сњежане Миливојевић.

Докторску тезу „Публика дигиталних медија: информисање на интернету“ одбранила је 2016. године, такође са професорком др Сњежаном Миливојевић као менторком.

Током постдипломских студија је ишла на краће студијске боравке у иностранству и учествовала на неколико конференција и пројеката. Добитница је СМЕРIUS стипендије која јој је омогућила тромесечни боравак (од октобра 2006. до јануара 2007.) на Факултету за друштвене науке (Fakultet za društvene vede) у Љубљани. Била је у једномесечној студијској посети на Грејди колеџу за новинарство и масовне комуникације (Grady College of Journalism and Mass Communication) Универзитета у Џорџији октобра 2010.

Учествовала је у COST (European cooperation in science and technology) истраживачком пројекту „Transforming audiences, transforming societies“ (COST Action IS0906) у периоду 2010 - 2014. године. Излагала је на конференцијама *Bridges of Media Education (Нови Сад, 2016)* и *CEECOM* конференцији (Central and Eastern European Media and Communication Conference) у Загребу 2015.

Рецензеткиња је часописа ЦМ (CM: Communication and Media, у ранијем периоду је публикован под називом CM: Communication Management).

Од 2012. године је ангажована као наставница вештина са 20% радног времена, на изборном предмету „Истраживачко новинарство – фото“ на четвртој години новинарског смера на Факултету политичких наука.

Кандидаткиња има дводеценијско радно искуство у различитим областима медијске индустрије. Прво релевантно професионално искуство стицала је крајем студија радећи као новинарка у дневним новинама „Демократија“, да би потом свој професионални развој усмерила ка визуелном извештавању. У периоду од 1998. до 2005. године радила је као фоторепортерка у дневној и периодичној штампи (Дневни телеграф, Данас, Репортер, Статус, CorD, Jat New Review). Од 2008. године је запослена у области односа са јавношћу, прво у агенцији „Имелда“, а потом у агенцији „Контакта“.

Паралелно уз рад у медијској индустрији учествовала је у различитим примењеним истраживањима које су организовали Центар за медијска истраживања Факултета политичких наука, Медија центар, Асоцијација независних електронских медија (АНЕМ), Независно удружење новинара Србије (НУНС) и Балканска истраживачка репортерска мрежа (БИРН).

Самостално је организовала и спровела научно истраживање за потребе своје докторске дисертације. Области њеног истраживачког интересовања су информисање на интернету, визуелна комуникација, политике репрезентације и медијске публике у дигиталном окружењу.

Живи и ради у Београду. Говори енглески језик и служи се словеначким.

2. Научни рад

Др Данка Нинковић Славнић објавила је више самосталних и један коауторски научни рад о којима комисија износи своје мишљење:

1. Докторска дисертација Данке Нинковић Славнић под називом „**Публика дигиталних медија: информисање на интернету**“ преиспитује медијску публику, једну од кључних категорија медијских студија и комуникологије, и истражује начине на које се трансформише људско искуство које се тим концептом обухвата. Приликом анализе ауторка групише теоријско-истраживачко наслеђе студија публике и представља га кроз приказ три водећа правца: традицију ефеката (енгл. *effects tradition*), студије користи и задовољства (енгл. *uses and gratification approach*) и културне студије (енгл. *cultural studies*). Кроз историјску ретроспективу даје увид у специфичности сваког од истраживаних приступа, а компаративним приступом открива кључне тачке спорења унутар студија публике. Коначно, ауторка је проверавала и да ли су и са којим успехом издвојени теоријски приступи коришћени и за истраживање понашања на интернету. Да би то постигла, проучавала је рецентну литературу и новија истраживања у којима су коришћени разноврсни теоријски приступи и концептуални апарат, као и радове који се баве питањем њихове релевантности у новом медијском окружењу. Иако овај преглед литературе има своја ограничења јер су анализом обухваћене искључиво публикације на енглеском језику и само оне које су постигле одређену видљивост у научним круговима, уз помоћ њега је показано да су сва три теоријска правца наставила да се развијају и примењују и у проучавању понашања публике на интернету.

Када се бави искуством људи који се информишу онлајн ауторка користи приступ Ника Колдрија (Nick Couldry, 2004, 2012) који медијско искуство разматра као скуп пракси које настају поводом и око медија. Овај приступ има у својој основи питање шта људи раде са медијима и као такав је погодан за истраживање промена у понашању публике. Користећи га ауторка издваја четири најзначајније праксе: праћење вести, њихово дељење, стварање информативног садржаја и учествовање у разговору о вестима и детаљно их истражује. Подаци о понашању публике који су прикупљени онлајн анкетом и дубинским интервјуима указују да су промене уочљиве у свим анализираним активностима публике. Чак се и праћење вести, најраспрострањенија и за публику дефинишућа пракса, у дигиталном окружењу трансформисало тако да је постало значајно друштвенија активност. Учествовање у дистрибуцији садржаја је најчешће коришћена међу новонасталим опцијама, а налази истраживања сугеришу да та активност настаје из жеље да се одређен садржај или став учине видљивијим. Могућност креирања сопственог информативног садржаја која је привукла велику пажњу истраживача, према закључцима овог рада, је активност која је у свакодневним околностима мало привлачна публици. Налази истраживања су показали да је испитаницима ближе онлајн коментарисање вести, пракса којој кандидаткиња посвећује посебну пажњу. Ослањајући се на параметре партиципације које је издвојио Петер Далгрен (Peter Dahlgren, 2006, 2011, 2012), она

анализира колико је значајно измењена ова пракса која је изашла из домена интерперсоналне, непосредне, приватне комуникације, и проширила се и на посредовану, мрежну комуникацију са различитим људима, од којих неки могу бити потпуни странци.

Ауторка закључује да, упркос променама, концепт публике остаје аналитички важан и у онлајн окружењу зато што омогућава да се у академским истраживањима не пренебегне друштвеност која је, без обзира на индивидуализовани однос према садржају, изузетно изражена одлика искуства људи који се информишу на интернету.

2. Феноменом онлајн партиципације Данка Нинковић Славнић се бави и у раду **„Онлајн простори за разговор о вестима“** (објављен у Пралица, Д. и Шинковић, Н (ур.) *Дигиталне медијске технологије и друштвено-образовне промене б*) који је базиран на делу налаза истраживања обављеног за потребе докторске дисертације. Анализирајући дубинске интервјуе са људима који коментаришу вести на интернету ауторка у раду наглашава да се интернет, када се посматра као простор за дискусију о друштвено релевантним темама, не може разумети као јединствен и хомоген. Напротив, на основу критеријума као што су (а) степен доступности и анонимности учесника, (б) врста контроле коју учесници имају над процесом комуникације, (в) одлике дизајна који у центар комуникације смешта текст или однос са другим људима могуће је издвојити три типа онлајн простора. То су секције кометара вести на информативним сајтовима, форуми и друштвене мреже. Ауторка ове просторе разматра из перспективе корисника и баш тај угао који је често недостајући у медијским и комуникацијским истраживањима у Србији, чини овај рад релевантним. Резултати истраживања указују да је степен контроле који имају над процесом комуникације важан фактор када бирају у ком онлајн простору ће дискутовати о вестима. Прикривено уплитање моћних друштвених актера у спонтану грађанску комуникацију, показује истаживање, делује одбијајуће и смањује спремност грађана да у таквој комуникацији учествују. Потенцијал интернета да умрежи различите људе и подстакне их на спонтану размену мишљења стоји насупрот могућности контроле, надзирања и манипулисања онлајн комуникацијом. Истраживање и анализа понуђени у овом чланку указују, између осталог, да је привлачност сваке нове онлајн платформе била и у обећању веће моћи корисника да комуникацију која се на њој одвија обликују по својој мери.

3. Комуникација у онлајн простору је у центру истраживачке пажње ауторке и у раду **„Agenda setting in the world of online news: New questions for new environment“** у ком се бави питањем да ли медијска теорија о успостављању агенде која је настала, развијана и примењивана у ери доминације телевизије има потенцијал за даљи развој у добу интернета. У разматрању кандидаткиња полази од поделе медија на вертикалне и хоризонталне (Shaw & McCombs, 2008, Weaver et al., 2010, McCombs, Shaw, Weaver, 2014, Vargo et al., 2014) при чему су као вертикални означени они који имају за циљ да допру до укупне популације неке земље док у хоризонталне спадају различити комуникацијски канали који омогућавају повезивање и интеракцију која није хијерархијска, не потиче из

једног центра, већ је отворена за различите субјекте. Ауторка разматра у ком су односу две наведене врсте медија као и која је њихова улога у успостављању тематске и атрибутске агенде. Закључује да су хоризонтални медији, чији су најрелевантнији онлајн представници друштвене мреже, релевантни за успостављање агенде заједница, као и да су они место где се врши активна интерпретација значења друштвених догађаја. У исто време, вертикални медији и даље имају велику моћ када је реч о успостављању јавне агенде неког друштва. Кључно питање за разумевање онлајн комуникације из перспективе теорије о успостављању агенде је да ли је, када и под којим условима могуће да хоризонтална онлајн комуникација утиче на успостављање агенде вертикалних медија, односно да ли постоји и како изгледа процес реверзибилан у односу на онај који су Максвел Макомбс и Доналд Шо (Maxwell McCombs & Donald Shaw) описали у својој оригиналној студији о успостављању агенде. Ауторка не даје коначан одговор на ово питање већ указује на серију актуелних истраживања која нуде контрадикторне налазе. Кандидаткиња закључује да је за проучавање токова комуникације у савременом друштву теорија о успостављању агенде валидно полазиште зато што узима у обзир и традиционалне и онлајн медије, и централизоване комуникацијске системе и самониклу јавну комуникацију тако да може са успехом бити коришћена у објашњавању начина на који одређене теме добијају друштвени значај и доминантну интерпретацију.

4. Кандидаткиња се бавила и интерактивношћу као једном од дефинишућих особина комуникације путем нових медија у коауторском чланку „**Methodological Approaches to Study of Interactivity in Communication Journals**“. Заједно са Аном Милојевић, доценткињом Универзитета у Београду, Факултет политичких наука и Јеленом Клеут, доценткињом Универзитета у Новом Саду, Филозофски факултет, кандидаткиња је урадила анализу садржаја научних чланака објављених у по СЦИ листи водећим часописима из области комуникологије, током петогодишњег периода. Циљ анализе је да установи које врсте интерактивности су највише проучаване и који методи су при том доминантно коришћени. Полазећи од три врсте интерактивности - друштвене, текстуалне и техничке, ауторке проверавају да ли постоји веза између методолошких питања (о јединици анализе, начину прикупљања података, начину њихове обраде) и врсте интерактивности која се истражује. Ауторке закључују да је начин прикупљања података у интерактивном окружењу промењен у односу на претходне медије, јер различите комуникацијске активности остављају трагове, тако да употреба лог фајлова и праћење понашања корисника дају прецизне податке о проучаваној комуникацији. Поред ових новина, ауторке примећују и да одавно етаблирани методи попут експеримента, анализе садржаја, анкете, доживљавају прилагођавање новом окружењу и налазе своју примену и за истраживање интеракције путем нових медија. Анализа показује и да се истраживачи највише баве текстуалном интерактивношћу ниског интензитета коју проучавају доминантно користећи анализу садржаја и анкете, и интензивном друштвеном интерактивношћу за чију анализу се најчесталије користе етнографски методи. Овим радом се ауторке придружују бројним истраживачима комуникације који се баве питањем

да ли се старом методолошком апаратуром могу адекватно истражити комуникацијске праксе у новим медијским окружењима.

5. Поред интересовања које је показала за комуникацију на интернету, кандидаткиња се бавила и односом медија и групних идентитета у тексту **„Медијска репрезентација групних идентитета“**. У чланку се указује на значај 'културног обрта' до ког је у друштвеној теорији дошло шездесетих година прошлог века када је значење постало централна категорија за разумевање људског понашања. Практике означавања, укључујући и репрезентовање идентитета, постале су предмет интензивних проучавања, а на медије, главне творце значења у савременом свету је усмерена велика истраживачка пажња. Проучавајући актуелне политике репрезентације групних идентитета ауторка издваја најзаступљеније медијске стратегије. Указује да су у масовним медијима најчешће примењиване стратегије поларизације, симболичке анихилације, окривљивања, медијског конформизма и нормализације, док су, као најприсутније у медијима мањина анализиране стратегија интеграције и комерцијализације. Већински медији идентитету приступају као релационој категорији, при чему се 'други' конструишу у односу на већину, најчешће као њен антипод. Ауторка указује и да се већински идентитети ретко истражују, а да се у медијима подразумевају као норма. Насупрот већинским стоје мањински медији који неретко настају и као последица недоступности мејнстрим медија одређеним друштвеним групама. У овим медијима доминира стратегија интеграције којом се настоје окупити људи на основу идентитета који их повезује. Ипак, ни ова врста медија није ослобођена 'бремена репрезентације', односно нереалног очекивања да ће се једним начином приказа обухватити цела заједница. Ауторка се бави и новим формама комуницирања припадности које је омогућио интернет и проблематизује дихотомије (виртуелно – реално, офлајн – онлајн) којима се често покушавава обухватити и појаснити то искуство.

6. Као јасно одређена област кандидаткињог интересовања се може издвојити и визуелна комуникација, што показује и више радова о тој теми од којих је најзначајнији **„Celebrating Yugoslavia: The Visual Representation of State Holidays“**. Користећи компаративни приступ кандидаткиња дискурзивно анализира начин на који су два дневна листа, најугледнија у својим републикама, љубљанско „Дело“ и београдска „Политика“, приказивли кључне празнике Социјалистичке Федеративне Републике Југославије – Дан младости и Дан републике. Анализом је обухваћен период од 1974. до 1990. године и обрађене су промене у медијској репрезентацији тих празника. Кандидаткиња ишчитавајући медијске слике деконструира саме празнике, однос према заједничкој држави, као и уређивачке политике анализираних новина. У раду је приказана промена у репрезентацији - од хегемонистичке слике идеализоване земље ка урушавању заједничког симболичког поља и све израженијим разликама између приказа заједничке земље у словенчком и српском дневном листу. Иако је рад временски и просторно везан за једну епоху и државу, он се паралелно бави и могућностима визуелне комуникације која кроз

фотографије и карикатуре неретко поручује публици оно што се експлицитно не говори, посебно у затвореним режимима.

7. Визуелна комуникација, конкретно медијска фотографија је предмет анализе у чланку „**Етика фото-извештавања: старе дилеме и нови изазови**“. Кандидаткиња наводи да вера у објективност објектива и доминантно разумевање фотографије као 'поруке без кода', како је говорио Ролан Барт (Roland Barthes), доводи до тога она бива некритички прихваћена као доказ да се нешто десило. Истовремено, због утиска непосредности фотографија лако комуницира са осећајном страном људске личности и изазива емоције. Ове две особености су главни разлог зашто је потребно посебно анализирати како општеприхваћени етички стандарди изгледају из перспективе фото-извештавања. Кандидаткиња то у својој анализи ради стављајући у фокус три нормативне целине. Прва се односи на конфликт између права на приватност и права јавности да зна. Друга за тему има непристрасност у приказивању. У центру треће, којој је посвећена највећа пажња, је питање аутентичности и тачности. Док око неких норми постоји висок степен усаглашености међу професионалним фоторепортерима, друге су предмет континуиране дебате. Овај рад нема претензије да разреши те спорове и да коначан суд, већ да укаже на најважнија етичке дилеме и анализира различите аспекте које треба имати у виду када се трага за одговором на питања шта и како фотографисати и објавити.

3. Списак објављених радова са категоризацијом

Кандидаткиња др Данка Нинковић Славнић подноси први пут захтев за избор у звање тако да се у наставку наводе сви до сада објављени научни радови поређане по опадајућим вредностима коефицијента М.

М13 – Монографска студија/поглавље у књизи М11 или рад у тематском зборнику међународног значаја – вредност 7 бодова

Нинковић Славнић, Данка (2010). *Celebrating Yugoslavia: The Visual Representation of State Holidays*. U: Lutar, B. & Pušnik, M. (ur.), *Remembering Utopia: the Culture and Everyday Life in Socialist Yugoslavia*. Washington: New Academia Publishing. ISBN-10: 0984406239 ISBN-13: 978-0984406234

Књига „Remembering Utopia: the Culture and Everyday Life in Socialist Yugoslavia“ је цитирана 49 пута. Прикази су објављени у часописима Book Reviews / Southeastern Europe 37 (2013) 111–121, (аутор Вјеран Павлаковић) и у Journal of Contemporary Central and Eastern Europe, 24 (I), 2016 (Vladimir Unkovski-Korica). Кандидаткињин рад је цитиран у књизи „Transforming national holidays“ (ur. Šarić, Gammelgaard, RaHauge).

М14 – Монографска студија/поглавље у књизи М12 или рад у тематском зборнику међународног значаја – вредност 4 бода

Нинковић Славнић, Данка (2016). Онлајн простори за разговор о вестима. У: Пралица, Д. и Шинковић, Н (ур.) *Дигиталне медијске технологије и друштвено-образовне промене 6*, Нови Сад: Универзитет у Новом Саду, Филозофски факултет. Стр. 228-238. УДК 316.77:[316.472.4:004.738.5

M23 - Рад у међународном часопису – вредност 4 бода

Милојевић, Ана, Клеут, Јелена М, Нинковић, Данка (2013). Methodological Approaches to Study of Interactivity in Communication Journals, *Comunicar*, 21(41): 93-103. DOI <http://dx.doi.org/10.3916/C41-2013-09> E-ISSN: 1988-3293 / ISSN: 1134-3478

Часопис Comunicar је на SCI листи, Impact Factor 2017. године: 2,212. Impact Factor за претходних 5 година: 2,165. Позиција часописа у области Communication: 12 од 79. Рад у коме је кандидаткиња коауторка има 21 хетероцитат.

M52 - Рад у истакнутом националном часопису - вредност 1,5

Нинковић Славнић, Данка (2016). Agenda setting in the world of online news: New questions for new environment. *CM: Communication and Media*, 36, 47-70. УДК 316.774

Нинковић Славнић, Данка (2011). Медијска репрезентација групних идентитета. *CM : Часопис за управљање комуницирањем*, 19. 15-38. УДК 070.44:316.344.5:004.738.5

Нинковић Славнић, Данка (2006). Фотографија као средство визуелне комуникације, *CM: Часопис за управљање комуницирањем*, 1, 115-142. УДК 77 316.77

M63- Саопштење са скупа националног значаја штампано у целини – вредност 1 бод

Нинковић Славнић, Данка (2015). Етика визуелног извештавања. У: Вељановски, Р. (ур.), *Индикатори професионалног и непрофесионалног понашања новинара и медија*. Београд: Факултет политичких наука. Стр. 163-178. ISBN 978-86-84031-90-9

M72 – Одбрањена докторска дисертација – вредност 6 бодова

Нинковић Славнић, Данка (2016). *Публика дигиталних медија: информисање на интернету*, дисертација одбрањена на Факултету политичких наука Универзитета у Београду, менторка проф. др Сњежана Миливојевић.

Поред научних радова који се вреднују за избор у звање кандидаткиња је објавила и следеће **стручне чланке**:

Нинковић Славнић, Данка (2011). Transformation, interactivity and participation of audiences in Serbia. У: Bilandzic et al. *Overview of European Audience Research*, file:///C:/Users/danka/Downloads/Overview_of_European_Audience_Research_111223.pdf

Predan, B., Ninković Slavnić, D. & Velikonja, M. (2006). Jugoslavija - my country and it's political poster, Ljubljana: KD Codeep.

Табеларни приказ поена за наведене радове и неопходан број поена за звање научног сарадника за друштвене и хуманистичке науке

Научно звање НАУЧНИ САРАДНИК	Категорије	Остварени резултати	Неопходан број бодова	Остварен број бодова
Укупно			16	26,5
Обавезни (1)	M10+M20+M31+M32+M33+M41+ M42+M43+M44+M45+M51+M52	1M13+1M14+1M23+3M 52+1M63	10	20,5
Обавезни (2)	M11+M12+M13+M14+M21+M22+ M23+M24+M31+M41+M42+M51	1M13+1M14+1M23	7	15
Изван листе	M72			6

4. Примењена истраживања

Др Данка Нинковић Славнић је активно учествовала у већем броју примењених истраживања која су прилагођена потребама медијске индустрије и рађена са циљем да се испитају могућности за унапређивање медијских пракси или политика. Иако резултати ове врсте истраживања нису објављивани у научним часописима, поглављима или књигама, они су непосредно по завршетку истраживања презентовани јавности и служили су као покретач друштвене дебате о анализираним феноменима. Учешће у овим истраживањима је омогућило кандидаткињи да савлада употребу дигиталних алата, пре свега оних који се односе на обраду (СПСС) и визуелизацију података.

Најзначајнији део практичног истраживачког опуса кандидаткиње се бави односом медија према различитим идентитетима. У ову групу спадају следећа истраживања:

Матовић, М., Нинковић Славнић, Д., Барловац, Б. и Бајчета, С. (2015). *Ко прави медије – Глобални медија мониторинг пројекат*. Реч је о највећем компаративном пројекту у овој области, који се спроводи у више од 100 држава истовремено, и који истражује однос жена и медија тако што се бави начином на који су приказане у медијима али и њиховим учешћем у продукцији медијског садржаја. Истраживачки извештај Центра за медије доступан је на линку <http://centarzamedije.fpn.bg.ac.rs/content-files/GMMP%202015%20Glavni%20nalazi.pdf>

Премошћавање разлика (Анем, 2011) је истраживање које се бавило начином извештавања локалних медија о етничким мањинама које живе у тим срединама. Као практичан резултат истраживачки тим је на основу налаза формулисао „Препоруке за медијско извештавање о етничким културним различитостима у Србији“ које су у продукцији

садржаја користили сви електронски медији учлањени у медијску мрежу АНЕМ, као и серију презентација за медијске професионалце.

Проблем здравља Рома и медији у Србији (Медија центар, 2008) је истраживачки пројекат који се бавио пробемом стереотипног и предрасудама оптерећеног медијског приступа ромској популацији. Истраживачки извештај доступан је на следећем линку:
<http://www.mc.rs/code/navigate.aspx?Id=1093>

Друга група истраживања у којима је кандидаткиња учествовала се односи на политичку комуникацију. Као најважнија у тој групи се издвајају она која се односе на евалуацију медијског рада у важним политичким процесима, као што су изборне кампање, и акциона истраживања која упућују на контролну функцију медија и јавности у политичком животу:

Мониторинг предизборног извештавања – председнички избори (Нунс, Медија центар, 2008). Извештај доступан на
http://www.mc.rs/upload/documents/istrazivanje/Finalni_Monitoring_predizbornog_izvestavanja_Parlamentarni_izbori_2008.pdf

Развијање механизма за праћење учинка Владе (Бирн, 2012)

Извештавање о јавним финансијама (Бирн, 2012, 2009, 2008)

5. Педагошки рад

Кандидаткиња је школске 2007/08 године била ангажована на Факултету политичких наука као демонстраторка на предмету „Јавно мњење“. У том периоду је асистирала у извођењу вежби у оквиру овог предмета. Од 2012. године је предметна наставница на изборном предмету за студенте четврте године новинарског смера „Истраживачко новинарство: фото“ на ком самостално изводи наставу. У свом педагошком раду се показала као врло приступачна у комуникацији са студентима, отворена за сарадњу и заинтересована за стално унапређење квалитета наставе.

6. Закључак и предлог комисије

Комисија је на основу приложених радова др Данке Нинковић Славнић закључила да је кандидаткиња написала и објавила научне радове који спадају у научну област Културолошке науке и комуникологија. У наведеним радовима веома компетентно је анализирала комуникацију у онлајн простору, публику нових медија, политике репрезентације, визуелну и политичку комуникацију и показала и теоријску и методолошку ширину у приступима различитим комуниколошким проблемима.

Када је реч о квантификацији радова комисија је оценила да остварени коефицијент компетентности кандидаткиње надмашује прописани минимум. Кандидаткиња је поред

одбрањене докторске дисертације објавила и један научни рад у категорији M23, дакле у часопису са СЦИ листе. Објавила је и радове у зборницима од међународног значаја (M13 и M14), рад са конференције и категорији 63 и три научна рада у националном часопису категорије M52.

У свом досадашњем научно-истраживачком раду показала је висок степен самосталности, од категоризованих научних радова само један је коауторски, док су остали индивидуално дело кандидаткиње. Преглед радова показује одлично познавање историје и кључних теорија дисциплине, као и интересовање за актуелне трендове и истраживачка поља која се у домаћој научној заједници тек отварају. Кандидаткиња се бави релевантним темама које су недовољно истражене чиме даје научни допринос развоју научне области у којој ради. Иако у својим радовима доминантно користи методе које су етаблиране у друштвеним и хуманистичким наукама, кандидаткиња показује отвореност и истраживачку радозналост када су у питању нови дигитални алати и неконвенционалне методе настале почетком XXI века.

ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

На основу изнетих чињеница комисија предлаже Наставно-научном већу Факултета политичких наука да усвоји овај извештај и да предложи избор у звање научне сараднице др Данке Нинковић Славнић у научној области Културолошке науке и комуникација, ужа научна област Комуникологија.

КОМИСИЈА

Проф. др Сњежана Миливојевић

Универзитет у Београду, Факултет политичких наука

Доценткиња др Јелена Клеут

Универзитет у Новом Саду, Филозофски факултет

Доценткиња др Ана Милојевић

Универзитет у Београду, Факултет политичких наука